

БРАТЯ ГРИМ

ГРАЖДАНИНЪТ ОТ ВЕРДЮН

Превод от немски: Йочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

По времето на Рудолф от Хабсбург в град Вирдунг (Вердюн) живеел гражданин, който обеднял; и за да може отново да се замогне, обещал, с помощта на една старица, себе си на дявола. Като се отрекъл от Бога и от всички небесни милости, гарванът от преизподнята му напълнил кесията с пфениги, които никога не се свършвали; защото когато гражданинът ги давал, те си оставали пак в нея. Така богатството му станало несметно; той придобил ливади и ниви и живеел както си иска. Един ден, когато седял радостен сред приятелите си, пристигнали двама мъже, яхнали черни коне; единият водел оседлан катранено черен жребец, спрял го пред гражданина и го поканил да тръгне след него натам, накъдето му каже. Тъжен, гражданинът се сбогувал, яхнал жребеца и заминал с пратеника пред очите на повече от петдесет човека и на двете си деца, които жално се вайкали и не знаели, какво е станало с баща им. Тогава те двете отишли при една старица, която владеела много изкуства, и й обещали много пари, ако им каже истината за техния баща. Тогава жената отвела младежите в леса, където заклела земята да се отвори и от нея излезли двамата, с които бил отпътувал бащата. Жената попита момчетата, дали искат да видят баща си. По-голямото се уплашило; ала по-малкото, което имало мъжко сърце, настояло да го направи. Тогава магьосницата зарекла пратеника от ада да отведе детето при баща му и да го върне обратно непокътнато. Тогава те го завели в една красива къща, където седял баща му, сам и облечен в същите дрехи, в които бил потеглил, и не се виждал огън, който да го измъчва. Момчето го заговорило и попитало: „Татко, как са нещата при теб, добре ли си, или зле?“ Бащата отговорил: „Понеже не можех да понеса бедността, за земните блага отдаох на дявола тялото и душата си, както и правата, които Бог имаше над мен; ето защо, сине мой, не задържай нищо от имота, който наследи от мен, в противен случай ще бъдеш погубен като мен.“ Синът рекъл: „Как става така, че не се вижда никакъв огън край теб?“ „Докосни ме с върха на пръста си, възразил бащата, само че бързо го отдръпни след това!“ В мига, в който синът сторил това, той изгорил дланта и ръката си чак до лакътя; едва тогава огънят угаснал. Трогнат от мъките на баща си, синът попитал: „Кажи ми, татко, няма ли нищо в света, което да ти помогне или поне да облекчи страданията ти?“ „Както няма спасение за дявола, продумал бащата, така няма и за мен; ала ти, сине мой, постъпи така с

имуществото си, че душата ти да остане непокътната.“ При тези думи се разделили. Двамата водачи извели момчето обратно при жената, на която то показало изгорената си ръка. След което разказало на бедните и богатите какво му се е случил и какво става с баща му; раздал цялото си имущество и по своя воля живяло в бедност в един манастир до края на живота си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.